

మూషిగిరి-శేషకాలా

ప్రదివారం సాయంకాలానికి ఇంటికి వచ్చాను సెలవలకి. ఆరాత్రి వరాండాలో కూర్చున్నాము అందరం రేడియో వింటూ. మధ్యమధ్య నేను మా కాలేజీ విశేషాలు కోసేస్తున్నాను. శేషగిరి (వాడు మా అన్నయ్యలెండి) కాళ్ళు పైన పెట్టుకొని కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ముందు అలా ఎందుకూర్చున్నాడో తెలిసిందికాదు నాకు. తర్వాత మా చెల్లి చెప్పింది. ఇంట్లో ఎలకలు ఎక్కడకగా తిరుగుతున్నాయని. మాయిల్లు చాలా పురాతనమైనది. (మారాజమండ్రెలాగే మాయిల్లు కూడా రాజరాజనరేంద్రుడి కాలంనాటిదై వుంటుంది) మునుపు పందికొక్కల బాధ ఎక్కడకగా ఉండేది. సేలంతా సిమెంటు గచ్చుచేసి, గోడలన్నీ గరుజుచేసిన తర్వాత వాటి బాధ తగ్గింది. కాని మళ్ళీ యీ ఎలకలు పట్టుకున్నాయన్నమాట పైగా శేషగిరివారికం చూస్తే నవ్వుస్తుంది. ఎలకలకి భయపడి కాళ్ళు కుర్చీలో పెట్టుకున్నాడు. పైగా జూఆలజీ క్లాసులో ఎలకలతో ఎక్స్పిరి మెంట్స్ చేశానని కోస్తాకు వీడు! ఇంత ప్లోకే ఓ ఎలక కీచుకీచుమంటూ నా కాళ్ళ మీదనుంచి పరుగెత్తింది. చెప్పద్దా, నాకు నిజంగా ఒళ్ళు గగుర్పొడిచింది నేనూ కాస్త భయస్థుణ్ణి కాని మా శేషగిరింత పిరికివాణ్ణి కాదు

మర్నా శేష వాటి పని పట్టేయా లనిపించింది. దాని క్కావలసిన పరికరం ఎలక బోను. అదెక్కడో అటకమీద ఉండే వుంటుంది. బ్యాటరీలైటు శేషగిరి కిచ్చి అటకెక్కి ఎలకబోను తీయమన్నాను. వాడెక్కనుగాక ఎక్కనన్నాడు. వాడి పిరికితనానికి మా అమ్మలగాయకు, మా చెల్లివరకు నవ్వేశారు. శేనొక హీరో బోనుపెట్టి అటకక్కాను. ఎక్కానన్న మాటే గాని అక్కడ నరకంలా వుంది. చాల ఉక్కగాఉంది. చెమటతో ఒళ్లంతా తడిసిపోయింది. కాని ధైర్యంగా బ్యాటరీలైటు చలిగించి చూశాను ఒక మూల ఆ బోను కనబడింది. ఒక అరడజను ఎలకలు దానితో దాగుడుమూత లాడుకుంటున్నాయి. వాటిమీద ఒక బెడ విసిరి అవి పారిపోయిన తర్వాత బోను తీసికొని దిగి వచ్చాను ఇంక దానిలో ఒక ఎర పెటారి. వాసనకొట్టే ఒక చేప పెట్టితే అన్నిటికంటే పెద్ద అవి చెప్పి మా ప్రక్కంట్లోంచి ఒక ఉప్పుచేప తెప్పించి ముక్కు

మూసికొని దానికి తగిలించాను. అది తెగ వాసన కొట్తోంది. రాత్రి 9 గంటలకి వంటింట్లో పెట్టి వరాండాలోకి వచ్చి పడుకొన్నాము. పడుకొన్నా మన్న మాటే గాని ఎవరూ నిద్రపోవడానికి ప్రయత్నించడం లేదు. ఆ బోనులో ఎప్పు డెలక పడుతుందా అని ఎదురుచూస్తున్నాము. కొంతసేపటికి వంటింట్లో అలికిడయింది. పరుగెట్టుకొని వెళ్ళా మందరమూ.

లైటు స్విచ్చివేశాము బోనులో నిజంగా ఎలకేపడింది. కాని నేను స్విచ్చి వేసేసరికి వాడిలిపోయి కీచుమంటూ బోను ఊదల ద్వారా బయటికి పారిపోయింది. (ఆ ఊదల మధ్య space కన్నా చిన్నది ఆ ఎలక) గుమ్మరిందగ్గరున్న మా శేషగిరి "బాబోయ్" అని ఎగిరి గంతేశాడు. ఆ ఎలకవాడి కాళ్ళ మధ్య నించి పారిపోయింది బా! ఎలక పారిపోయినందుకు విచారించాలా లేక శేషగిరిని చూసి

నవ్వాలో తెలియలేదు మాకు. బోనులో ఎర సగంవరకు తిరిగిపోయింది. సరే ట్రై అండే ట్రై ఎగ్జెన్ అనుకుంటూ మళ్ళీ లైటు ఆర్పసి వచ్చాము. ఈసారి మంచాల మీద కూర్చుని ప్రక్కగదిలో బాంబు ప్రేలుతుండేమో నన్నంత ఆదుర్దాగా చూస్తున్నాము. మా శేషగిరింకా సూక్ నించి తేలుకోలేదు. ఇంతట్లోకే పెద్ద పెద్ద కబ్బాలు వినబడ్డాయి. మళ్ళీ అందరమూ పరుగెత్తాము. ఈసారి పెద్ద ఎలకే పడింది. ఘుర్ ఘుర్లుమంటూ బోనులో కొట్టుకుంటున్నది. సరే మన పాచిక పారించి. ఇంక దీన్నెలా చంపడమో ఒక సమస్యయి కూర్చుంది. బయటికి తీసికెళ్లి వదిలి పెట్టడమే సమంజసం గాలేదు. బయట వదిలి పెట్టే మళ్ళీ ఇంట్లోకే దూరితే. ఇంతలోకే మా చెల్లి ఒక సజెవన్ చేసింది. నీళ్ళన్న గుండిగలో వదిలిపెట్టి రాత్రింతా అందులో వుంచి ప్రాద్దున్నే చచ్చినతర్వాత దాని దాని చేతి బయట పారేయించడం. ఆగుండిగ మేం ఉపయోగించడంలేదు కాబట్టి ఈ సజెవన్ చాలాబాగుంది. మా శేషగిరి గాడికి ఏం బుద్ధి వుట్టిందో ఆ ఎలకను

గుండిగలోకి నేను వదులను అన్నాడు. మేం ఆశ్చర్యపోతూ సరేనన్నాము. వాడు ఎలకబోను ఎత్తి నెమ్మదిగా గుండిగదగ్గరకు వెళ్ళాడు. నేను ఇంకా ఎలకలు పట్టాలనే వుద్దేశంతో ప్రక్కంటి వాళ్ళని ఇంకో చేప అడగటానికి వెళ్ళున్నాను. ఇంతట్లోకే కెళ్ళమని శేషగిరి అరవడం, బోను నీళ్ళలోకి వదిలెయ్యడం జరిగింది. నేను పరుగెట్టి వెళ్ళేసరికి వాడొక కాలామీదే నించుని గోతెత్తున్నాడు. రెండవ కాలా మోకాలు వరకే ఉంది. తర్వాత భాగము కనబడటం లేదు. "ఒక గిరి! నీ శేష (మిగిలిన) కాలా ఏదిరా?" అని అరిచాను. వాడెప్పుడు మడిచి వున్న రెండవ కాలా క్రిందికి దించాడు. వేళ్ళదగ్గర రక్తం కారుతున్నది. బాధతో వాడు కాలా మోకాలివద్ద వంచి వెనక్కి చేతితో పట్టుకొన్నాడు. ఎదుట్నొంచి చూస్తున్న నాకు మోకాలివరకేకన బడుతున్నది. అందుకని అలా అడిగాను. వింజరిగిందో చూచెల్లాయి చెప్పింది. వాడు ఎలకబోను పట్టుకొని తలుపు తెరిచాడట ఎలకను నీళ్ళలోనికి వదలడానికి. కాని వీడికంటే జీతలమారిది ఆ ఎలక. నీళ్ళలోకి పడటం బదులు ఎగిరి వీడి కాలిమీదబడి కసికొద్దీ చేళ్ళు కొరికి పారిపోయిందట. ఇది వివేసరికి నాకు నవ్వాగిందికాదు. వాడు కడవలతో కళ్ళనుండి నీళ్ళు గుమ్మరించేస్తున్నాడు. ఎలకల బాధ వదలలేదుగాని వాడి కాలా నయమయేసరికి వారంకోజాలు పట్టింది. అప్పట్నొంచి వాడ్ని "మూషిగిరి" (మూషిగిరి + శేషగిరి) అని పిలుస్తుంటాం. నేనుమాత్రం "నీ శేషకాలా ఏదిరా" అని ఏడిపిస్తూనే ఉంటాను.

కావలెను

ఉన్నికాల్వంకు ఎజెంట్లు కావలెను. పొంపియ్య, వివరములు ఉచితము. Western Textiles, LUDHIANA (21).

తొక్కిలివ సంజ్ఞాగూడు పండ్లనూది వాటి ఆగత్యమైన కుటుంబ బిషఫములు

కాస్మస్	కస్తూరి మాత్రలు... 10-10-0
కంజ్జ	గోరూప మాత్రలు... 10-10-0
బాలక్స్	వివేచనమగిలతుమాత్రలు... 0-0-0

మా మందుల పూర్ణ బాణితాకు వాలయ్యుడు యునైటెడ్ కేన్సర్స్, బండపల్లె వద్ద, మద్రాసు-1, విజయవాడ.